

[Sigsgaard.]

det hele taget bliver praksis næppe, som vi gerne havde set den burde være. Vi vil derfor undlade at stemme for flertallets forslag.

Lovforslaget giver myndighederne for megen magt og elever, lærere og forældre for lidt indflydelse på det, der er deres dagligdag. På samme måde giver det også elevgruppen ringe indflydelse sammenlignet med forældregruppen, og her har VS foreslået, at de ældre elever selv vælger valgfri fag efter samråd med forældre og lærere. Men ikke engang så megen indflydelse vil flertallet give eleverne. Selv om man altså i formålsparagraffen siger smukke ord om opdragelse til selvstændighed og medbestemmelse, så er selvstændigheden og medbestemmelsen ikke realiseret spor i lovforslagets øvrige paragraffer. Formålsparagraffen er altså desværre i høj grad tomme ord.

Som sagt er hele ideen med lovforslaget først og fremmest, at der skal ske besparelser, og det har medført en videreførelse af den nedsættelse af undervisningstiden, der er sket i de senere år. Der er ikke penge til mere og bedre undervisning i folkeskolen, siger forligspartierne beklagende, samtidig med, at de stemmer for flykøb til flere milliarder kroner. (*Maigaard*: Ikke vi!). Det gør hr. Maigaard ikke, nej, det er rigtigt, men forligspartierne i øvrigt da.

VS har stillet ændringsforslag om, at minimumstimetallet sættes 15-20 pct. op, DKP har foreslået et fikseret og højere timetal end forligspartierne. Begge forslag kan anbefales, selv om vi synes, DKPs er lovlig stift.

Skal skolen virkelig forbedres, må klassekvotienten ned, det har VS foreslået, og ligeledes det gennemsnitlige elevtal, der lægges til grund for lærertimeforbruget. Det bør også nedsættes. Her sker der altså forringelser med forliget.

Foringelsen af befodringsordningen er begrænset, men den er der, og vi er imod den.

VS er ikke begejstret for, at skolen så nemt kan skille sig af med vanskelige elever, altså elever, hvis baggrund og behov skolen tager for ringe hensyn til. Vi har stillet ændringsforslag om, at de i hvert fald skal tilbydes supplerende uddannelse svarende til den, de har mistet — og gratis. Det vil fler-

tallet ikke; man vil altså ikke søge at ligestille skolens tabere med de øvrige elever.

Prøverne er VS imod, og vi er ikke mindre imod de frivillige prøver. Det er sociale skævheder, der her uddybes, og det er sørgeligt at høre socialdemokratiets ordfører tale om værdien af prøverne. Det er unægtelig nye toner.

Vi er imod niveaudelingen, men finder det naturligvis tilfredsstillende, at den helt eller delvis kan undgås efter lokalt ønske.

Det har hele tiden ligget klart, at fru Tove Nielsen og ligesindede ville få den afgørende indflydelse på denne lovgivning, men jeg havde ventet, at ministeren havde fået en del mere ud af forhandlingerne. Efter at have set forliget begriber jeg faktisk ikke, at socialdemokratiet vil lægge sit sådan relativt gode skolenavn til sagen. At SF kan være med til de forringelser, der på adskillige punkter er tale om set fra en socialistisk synsvinkel — jeg vil også tro ud fra en SF-synsvinkel — fatter jeg slet ikke. Men den høne må SFs medlemmer jo plukke med hr. Maigaard.

Der har ikke i denne sag været gjort forsøg på at stille en fælles venstrefløjspolitik op. Det har nemlig meget længe været klart, at SF her spillede sin rolle som det andet socialdemokrati. I VS vil vi ikke have medansvar for den lovgivning, der kommer ud af det.

Jes Schmidt (CD):

Kendskab til flere sprog er i dag og sikkert i fremtiden mere vigtigt end hidtil. Samkvemmet mellem landene er større end nogen sinde, og intet land kan sprogligt set være sig selv nok. På den baggrund kan jeg kun beklage dybt, meget dybt, at den folkeskolelov, som i disse dage vedtages her i Folketinget, lukker en del sproglige broer imod Centraleuropa, imod det tyske sprogområde. Det drejer sig immervæk om et område med ca. 100 mill. mennesker i Østrig, i Schweiz, i Forbundsrepublikken Tyskland og i den kommunistiske del af Tyskland, Deutsche Demokratische Republik. Faget tysk stryges som obligatorisk fag i folkeskolen. Det bliver tilbudsfag, parentesfag. Tyskundervisningen forsvinder, det er klart, ikke helt ud af skolen, men kendskabet til det tyske sprog vil uden tvivl gå tilbage, og erfaringerne fra Sverige med valgfagene viser jo, at